

Požig. Pred poroto se je zagovarjal Mat. Žibert, posestnikov sin v Pavlovcih. Obtožuje se, da je dne 26. septembra 1924 vrgel gorečo vžgalico v slamnato streho svinjaka posestnika Jakoba Rozmana na Humu. Požar je upepelil streho stanovanjskega in gospodarskega poslopja ter uničil nekaj kilogramov fižola in razno sodarsko orodje. Ško da znaša 22.000 Din. Dne 19. oktobra pa je na isti način zažgal skedenj posestnika Antona Skrinjarja na Humu tako, da je zgorel skedenj, hlev in listnjak. Skupna škoda pa znaša 20.000 Din. Čisto slučajno so prišli temu požigalcu na sled. Jakob Rozman je bil namreč izpovedal, da mu je izginilo o priliki požara tudi nekaj sodarskega orodja. Pri preiskavi, ki so jo izvršili orožniki pri obdolžencu, sta se našla en oblič in en franc. Oba predmeta je pa posestnik Rozman spoznal za svoja. Zato so orožniki pričeli z zasliševanjem osumljenca, ki je končno svojo krivdo tudi priznal. Kakor sam izpoveduje, je po zažigu izginil, popreje pa se je vrnil na mesto požara in pomagal gasilcem gasiti ogenj. Zdravnika sta ugotovila, da je obdolženec duševno zdrav in da je za svoje dejanje odgovoren. Radi požiga je bil obsojen Žibert na tri leta težke ječe.

Dve oprostitvi. Porota je razpravljala slučaj Antona Perneta iz Leskovca, katerega je dolžila obtožnica posilstva. Obtoženec je bil oproščen. — Slava Horvatova, poštna uradnica v Radencih, se obtožuje, da je dne 2. maja 1928 vzela v Radencih zapečaten denarno pismo z vsebino 18.000 Din, s čimer je obdolženka zakrivila hudodelstvo tatvine. Denarno pismo je po dolgi poti prišlo preko Gornje Radgone in Maribora ter spet preko Radgone priromalo v Radence nazaj. V pismu je bilo še samo 10.500 Din, orožniki so našli nato še 6400 Din. Ostanek se je zavezal povrniti poštnemu erarju oče obtoženke, ki je dejanje priznala, zatrjujoč, da je to storila radi slabih denarnih razmer. Porota je Horvatovo oprostila.

Fantovski pretep in njega posledice. Kot zadnji slučaj pri tokratnem zasledenju je bil na vrsti fantovski pretep v Framu. Obtožen je bil Ferdinand Rajšp, lončar v Framu, teške telesne poškodbe. Razmerje med Ogeldorferji (fanti iz spodnjega dela vasi Fram) ter Framčani (fanti iz gornjega dela Fram) je bilo že delj časa silno napeto. Do spopada pa je prišlo dne 25. marca 1928, ko si si Ogeldorferji privoščili majhen izzivalni izprehod v kraljestvo Framčanov. Naravno, da je prišlo do medsebojnih izzivanj, pozneje pa do pravcate bitke v bližini mostu, ki

pelje čez Framski potok. Tik pred spopadom pa je obdolženec Ferdinand Rajšp izginil domov, vrnil pa se je z vojaško puško ravno v trenutku, ko je Ogeldorfer Avgust Štrukelj prišel k svojim ter jim sporočil žalostno vest, da so Framčani premikastili njihovega sobojevnika Ivana Šlebingerja. Ta vest pa je obtoženca Ferdinanda Rajšpa tako raztogotila, da se je zakadil proti framskim fantom in ustrelil med nje iz vojaške puške. K sreči se ni pripetilo nič hudega. Ustrelil je še enkrat, pri tem pa je zadel Antona Legata v glavo od zadaj tako, da bi rana kmalu postala smrtonosna. Smrtna nevarnost je trajala skoraj dva meseca. Posledice rane pa so bile usodepolne — ranjenemu Antonu Legatu je namreč malodane popolnoma ohromela leva roka in leva noga, kar pomeni trajno nesposobnost za samostojni življenjski pridobitek. Obdolženec sicer priznava svoje dejanje, izgovarja pa se, da je hotel Framčane samo malo preplašiti. Obsojen je bil na poldrugo leto težke ječe in na plačilo 520 Din občini Fram za prevoz Antona Legata v bolnico, 690 Din bolnici za stroške zdravljenja in mesečno po 300 Din ranjenemu Legatu, dokler se ne bo sam vzdrževal.

Zdravljenje raka in drugih doslej neozdravljivih bolezni.

Že dvakrat smo sporočili javnosti v našem listu, da se je posrečilo celjskemu meščansko šolskemu učitelju g. Lojzetu Poljšaku, najti uspešna sredstva zoper razne vrste raka, kostno jetiko, škrofulozo in kožne bolezni. So to bolezni, ki so bile do sedaj neozdravljive in so zahtevale letno na tisoče in tisoče smrtnih žrtev.

Ko je stopil g. Poljšak s svojim zdravljenjem pred javnost, so nastopili proti njemu pri oblasti in v časopisju zdravniki, češ, da je vse skupaj farbarija. Prerekanje po listih je dovedlo konečno tako daleč, da je bil g. Poljšak pozvan v mariborsko bolnico, kjer naj preizkusi svoj način zdravljenja zgoraj imenovanih neozdravljivih bolezni na bolnikih, katere bo preiskala poprej posebna komisija. **G. Poljšak pride v Maribor**

dne 1. julija in bo začel z zdravljenjem v posebnih sobah v bolnici. Pri-dejo v poštev: lažji, težki in najtežji slučaji zunanjih, prsnih in želodčnih rakov, kostne jetike in težki slučaji dolgotrajnih in globoko zajedenih kožnih bolezni. Slučaje bode dala na razpolago mariborska bolnica, najtežji bolniki pa so že naročeni od drugod iz Slovenije.

Je že sestavljena posebna komisija iz strogo nepristranskih zdravnikov, zastopnikov oblasti in časopisja, ki bo vse slučaje pred početkom zdravljenja pregledala, ugotovila bolezen, in jih fotografirala. Nato bo začel g. Poljšak z zdravljenjem pod vodstvom g. dr. Vilimeka iz Bizeljskega, katerega je že tudi ozdravil. Komisija bo pregledala napredek kure vsakih 10 dni. Po preteku par mesecev bodo komisijonelno in uradno zanesljivo ugotovljeni in preizkušeni Poljšakovi izumi na polju zdravilstva.

G. Poljšak trdi, da se mu je doslej posrečilo še vsak slučaj, katerega se je lotil glede imenovanih bolezni, tudi glede poizkusov v Mariboru gleda z vso sigurnostjo bodočnosti v oči.

Pred komisijo v Maribor bodo poklicani dalje vsi bolniki, katere je g. Poljšak že ozdravil in kojih neozdravljivo stanje so ugotovili razni zdravniki.

Uredništvu »Gospodarja« je odstopil g. Poljšak več fotografij, ki kažejo nepobitno jasno bolnika pred zdravljenjem v obupnem stanju in po popolnem ozdravljenju.

V vsaki številki našega lista bomo odslej poročali, kako napreduje Poljšakova zdravniška veda na odkazanih mu slučajih v mariborski bolnici. G. Poljšak ima že sedaj bolnikov na stotine iz vseh delov naše države, oglašajo se že tudi iz inozemstva.

Ako bo prestal preizkušnjo v Mariboru z uspehom, bo največji mož in največji dobrotnik trpečega človeštva. Bog daj, da bi se naši upi uresničili in da bi bil Slovenec toliko desetletij težko pričakovani odrešenik!

»Silno raniš moje srce, ker ne ravnaš, kakor moj sin, zato pa vedi, da ne smeš poročiti one nečimurne ženske, dokler sem jaz tukaj.«

»Svojo častno besedo hočem v kratkem uresničiti, mora postati moja žena, da pokažem, kako obsojam vsako prisiljeno stvar.«

»Gorje oni ničvrednici, maščujem se nad

... vem, da niste moja

... na-

»Maščujte se, a potem

»Svojo mater hočeš zavreči zaradi tak-

»Vi nimate

»Sodkov — a jaz se jih ne držim, jaz grem in

»ekši se prikloni veli.«

»Med tem časom spravili Stubenbergovim,

»dvigne Zofija in se opotekaje Herberstein

»grajščaku, obstoji pred njim: pod

»rečen Friderik — hu-

rem več nazaj, če najdem svojo srečo, je volia božja.«

»Ne boš je,« udari graščakinja Herberstein z nogo jezno ob tla, »zavrgel in osramotil si me, zato se maščujem.«

Mladi Herberstein prebledi, urno odpre vrata in odide. Po hodniku se slišijo težki koraki, dokler se ne zgubijo dol po stopnicah.

V sprejemnici pa je nastal dolgotrajen molk; ni bilo več misliti na kako razpoloženje in na kak razgovor. V kratkem je oddrdrala kočija iz grajšča po cesti navzdol proti Vurbergu. Studela nemo eden poleg drugega, vsi bridko ihteli.

Stubenbergovi grad Hra-vratar s trobento v nekdo. In res, na di vpraša ves za- ga takoj odvede trenutku pride Herberstein ves

(edilo.)

za veselice in prireditve naročajte v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Plakate